

For det fjerde begik Retten en retlig fejl, idet den fandt, at de omtvistede retsakter ikke var uforholdsmæssige.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2012/642/FUSP af 25.10.2012 om restriktive foranstaltninger over for Hviderusland (EUT L 285, s. 1).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1017/2012 af 6.11.2012 om gennemførelse af artikel 8a, stk. 1, i forordning (EF) nr. 765/2006 om indførelse af restriktive foranstaltninger over for [Hviderusland] (EUT L 307, s. 7).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 27. november 2014 — Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sag C-539/14)

(2015/C 026/25)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Castellón

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Juan Carlos Sánchez Morcillo og María del Carmen Abril García

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 7, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 47, artikel 34, stk. 3, og artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁾, fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en processuel bestemmelse — som den i artikel 695, stk. 4, i den spanske Ley de Enjuiciamiento Civil omhandlede — der, i forbindelse med fastsættelsen af retsmidlerne til prøvelse af afgørelser, hvorved der tages stilling til indsigelser mod fuldbyrdelsen af pantsatte værdier eller aktiver, bestemmer, at der kun kan iværksættes appel af en kendelse, hvorved der træffes beslutning om, at fuldbyrdelsen skal indstilles, at et urimeligt kontraktvilkår ikke skal finde anvendelse, eller at en indsigelse på grundlag af et urimeligt kontraktvilkår skal forkastes, hvilket umiddelbart indebærer, at den erhvervsdrivende som rekvirent har flere appelmuligheder end forbrugeren som rekviritus?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugerftaler (EFT L 95, s. 29)

⁽²⁾ EUT 2000, C-364, s. 1.

Appel iværksat den 27. november 2014 af DK Recycling und Roheisen GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-630/13, DK Recycling und Roheisen GmbH mod Europa-Kommissionen

(Sag C-540/14 P)

(2015/C 026/26)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: DK Recycling und Roheisen GmbH (ved Rechtsanwältin S. Altenschmidt og P.-A. Schütter)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-630/13 ophæves for så vidt som Kommissionen i øvrigt frifindes i domskonklusionens punkt 2.

- Der gives fuldstændigt medhold i den første påstand, der blev nedlagt i stævningen i første instans, således at artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF, C(2013) 5666, 2013/448/EU ⁽¹⁾ annulleres, for så vidt som den i afviser optagelsen af de anlæg, der er anført i bilag I, litra A, med anlægsidentificeringskoderne DE000000000001320 og DE-new-14220-0045, på den af Tyskland til Kommissionen i henhold til artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF fremsendte liste over anlæg, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og de tilsvarende foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der tildeles gratis til disse anlæg.
- Subsidiært ophæves den i punkt 1 nævnte dom og sagen hjemvises til Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at der er sket en overtrædelse af EU-retten som omhandlet i artikel 58, stk. 1, andet punktum, tredje alternativ, i statuten for Domstolen. Idet Retten har underkendt grundrettighederne og proportionalitetsprincippet, har den anset den afvisning, som Kommissionen har foretaget vedrørende tildelingen af gratis emissionskvoter på grundlag af en medlemsstats klausul vedrørende tilfælde af en urimelig byrde, for at være forenelig med EU-retten. Den appellerede dom tilsidesætter appellants rettigheder i henhold til artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Appellanten gør i forbindelse med det anførte appelanbringende gældende, at Kommissionen ved reguleringen af gratistildelingen af emissionskvoter i afgørelse 2011/278/EU ikke har sikret en tilstrækkelig beskyttelse af de individuelle grundlæggende rettigheder. Den gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til afgørelse 2011/278/EU sker ved hjælp af typificerende beregningsfaktorer. Denne afgørelse indeholder dog ingen bestemmelser, der tillader en yderligere tildeling af gratis emissionskvoter i sådanne tilfælde, hvor tildelingen under anvendelse af de typificerende beregningsfaktorer fører til en usædvanlig belastning eller en urimelig byrde i det enkelte tilfælde.

Frifindelsen af Kommissionen tilsidesætter chartrets grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet. Retten har kun taget hensyn til den typisk forekommende belastningsvirkning ved emissionshandelsordningen og fordelingsordningen i henhold til afgørelse 2011/278/EU. Retten har i strid med Domstolens praksis ladet den nødvendige beskyttelse af appellants individuelle grundlæggende rettigheder fuldstændigt ude af betragtning.

⁽¹⁾ EUT L, s. 27.

**Appel iværksat den 2. december 2014 af Arctic Paper Mochenwangen GmbH til prøvelse af dom
afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 26. september 2014 i sag T-634/13, Arctic Paper
Mochenwangen GmbH mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-551/14 P)

(2015/C 026/27)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (ved Rechtsanwalt S. Kobes)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 26. september 2014 i sag T-634/13 ophæves for så vidt som Europa-Kommissionen frifindes.